

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 6 listopada 2018 r.

skargi B. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 23 marca 2017 r., sygn. akt III Ca (...)

wydanego w sprawie z powództwa B. S.

przeciwko I. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

o zapłatę,

1) odrzuca skargę

**2) nie obciąża skarżącego kosztami postępowania
wywołanego wniesieniem skargi przysługującymi przeciwnikowi
skargi.**

UZASADNIENIE

W związku z wniesieniem przez powoda B. S. skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Ł. należy wskazać, co następuje:

Przedmiotem badania w postępowaniu zainicjowanym wskazanym nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia jest niezgodność z prawem prawomocnych orzeczeń sądów drugiej instancji kończących postępowanie w sprawie. Ocena zasadności skargi dokonywana jest przez Sąd Najwyższy przy zastosowaniu autonomicznego pojęcia bezprawności, zgodnie z którym orzeczeniem niezgodnym

z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. jest orzeczenie niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i nie podlegającymi różnej wykładni przepisami, z ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć albo wydane w wyniku szczególnie rażąco błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest oczywiste i nie wymaga głębszej analizy prawniczej (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 31 marca 2006 r., IV CNP 25/05, OSNC 2007, nr 1, poz. 17 i z dnia 7 lipca 2006 r., I CNP 33/06, OSNC 2007, nr 2, poz. 35 oraz wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 września 2012 roku, Sk 4/11, OTK-A 2012/8/97, Dz.U.2012, poz. 1104).

Z uwagi na nadzwyczajny charakter tego środka prawnego oraz jego funkcję, wszystkie wymagania wymienione w art. 424⁵ § 1 k.p.c. (konstrukcyjne) powinny być przytoczone samodzielnie, niezależnie od innych, w związku z czym skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine* na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Realizacja wymagania wskazanego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. polega na przeprowadzeniu umotywowanego wywodu prawnego wykazującego, że w sprawie nie przysługuje skarżącemu jakikolwiek inny, niż wniesiona skarga o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem, środek zaskarżenia prowadzący do zmiany lub uchylenia wyroku objętego rozpatrywaną skargą. Nie chodzi tu przy tym tylko o skargę kasacyjną lub skargę o wznowienie postępowania, ale także o inne środki prawne pozwalające na zmianę lub uchYLENIE wyroku, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności orzeczenia. Wśród tych środków należy wymienić także m.in. powództwa opozycyjne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2008 r., V CNP 199/0), powództwo oparte na art. 138 k.r.o. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2009 r., I CNP 91/09, OSNC-ZD 2010, nr C, poz. 85) oraz zwykle i szczególne środki przysługujące w postępowaniu nieprocesowym, przewidziane w art. 523, 539–543, art. 550 § 2, art. 577, 614, 678, 679 i art. 690 § 2 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140). Skarżący nie wykazał przesłanki z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., albowiem wskazał jedynie na niedopuszczalność skargi kasacyjnej ze względu na wartość

przedmiotu zaskarżenia, lecz nie przeprowadził analizy prawnej możliwości skorzystania z innych środków prawnych.

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Sąd Najwyższy nie obciążył skarżącego kosztami postępowania wywołanymi wniesieniem skargi na rzecz przeciwnika skargi, albowiem w odpowiedzi na skargę nie zauważył on, że skarga nie spełniała wymagań konstrukcyjnych i nie zawarł w odpowiedzi wniosku, choćby alternatywnego, o jej odrzucenie z tej przyczyny (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, nie publ., z dnia 1 sierpnia 2007 r., III CSK 185/07, nie publ. oraz z dnia 19 listopada 2014 r., III CSK 280/14, nie publ.).

jw